

ELŐFIZETÉSI AR:
 Egész évre . . . . . 200 korona.
 Fél évre . . . . . 100 korona.
 Negyed évre . . . . . 50 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

NY. M. T. Z. S. T. A. R. A.
Pünkösdi!

Légy üdvözölve aranyos Pünkösdi,
 Bájos gyermeke a természetnek,
 Ujjongó szívvel fogadunk Téged,
 Örülve illatos füzérednek,

Jöttödre e nagy, világi mező
 Virágos, ünnepi ruhát kapott,
 S énekelve sok ezer madárka,
 Dicséri e verőfényes napot.

Zöld utadon virágot szórsz széjjel,
 S vágyakozással töltöd be a lelkünk,
 Oh vezess! Vezess minket ez elé,
 Akiért édes sejtelenben remegünk!

Mily' szép most körülöttünk a világ!
 Csupa szín és csupa illat minden,
 Üdv n ked Pünkösdi! Te szép nagy ünnep!
 Üdv néked Te igaz, örök Isten!

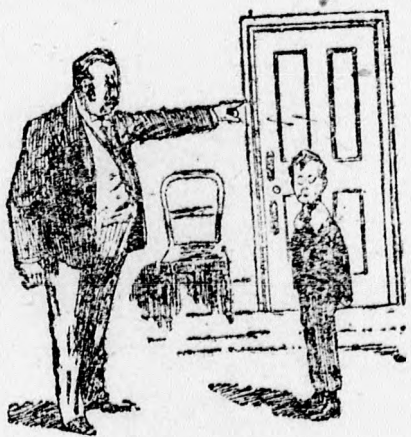
F. ILONKA.

Magyarok Istene tekints reánk.

Harmadszor lett zöld a határ s
nyílnak a virágok,
Amióta elváltunk és járom a vi-
lágot.
Amióta elhagytalak, édes szülő-
földem,
Nem találok a helyemet e föld-
kerekségen.
Visszavágyik a szívem is, a lelkem
is hozzád.
Remélem, a száműzetés nem tart-
hat már soká.
Millióknak a fohásza nem száll fel
hiába,
Istennél az igazságnak Trianon se
állhat az utjába.
Magyarok Istene! Tekints reánk
végre.
Add, hogy a mi szenvedésünk le-
gyen befejezve.
Elszakított testvéreink, óh, add
vissza nekünk.
Vigasztald meg agyongyötört, vá-
gyakozó lelkünk.

Földváry Lajos.

No csak egyetek.

— Édes apám!
— Mi kell, fiam?
— Hát édes anyám küldött, —
hogy jöjjön haza enni.
— Mit főzött anyád?
— Semmit.
— No, csak egyetek, mindjárt
megyek én is.

Minden jókedvű ember
terjesztse „Villám”-ot.

Az élet szép — de csunya.

Az akácok fürtös angyalfejecskéket ringattak. Csók-csipkés szellő ölelgette a szűz levelecskét. Selyempillája lecsukódott. Pirosak a lilomok. Sír a sárga virág.

Kedves Villám!

Négy teljes hétig bolyongtam a nemes város falai között s talán mondanom se kell, egy nő után futottam — őt kerestem.

Ő nem jár a korzóra és utálja a könnyelmű fiukat. (Tehát engem is.) Ennyit tudok róla. A többi... édes sejtetem, vágy, titok, örület, szerelem? Mit tudom én, micsoda!

Mert közben azon is gondolkodtam, kire is szavazzak hát voltaképpen?

Hosszas töprengés után elhatároztam, hogy Milotayra fogok szavazni, miután már a Vásáry tanácsnok ajánlasi ívét ugyis aláírtam....

Bámultam a drága kirakatotkat és a drága nőket, minden — cél nélkül s egy hét alatt annyira vittem, hogy ma egy pillanat alatt kiszámolom:

Ez a nő, ruháját és cipőjét tekintve, 19,700; kalapja 4000; sapját érték 650; összesen 24,350. Sőt egy kis statisztikát is csináltam.

Készcipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerzeketi be **ozipő** és **csizma** szükségletét méret után, ha lemegy

FÁBIÁN

cipő- és csizma készítő műhelyében,
Rákóczi-utca 71. szám alá.

Valamint erős
munkás cipők.

Kiderült, hogy általában a liberális nők súlyos ezresekkel többet érnek, mint a keresztények. Erre a mondatomra azonban ráragasztok egy plakátot, amelyet gyógyszeres üvegekre szoktak használni:

„Külsőleg!”

Ekkor nagyon megszégyeltem magamat. Megszámoltam a pulzusomat. Teljesen elkeseredtem. Vettem két kiflit és egy Pesti Hírlapot és kimentem a Nagyerdőre.

Nagyerdő önagyságát, ki az ősszel már bizony a negyvenen felül járt, olyan pompásnak, fiatalnak és virágosnak találtam, hogy ma már valóban nem értem, hogyan is tudtam én négy héten át belemélyedni a — statisztikába.

— Üljön le, kedvesem, — mondotta mosolyogva és cigarettával kínálta azonnal... nem úgy, mint a csunya trafikos.

A fák sötétzöld koronáján keresztül beragyogott a késő délutáni napsugár és az arany sugarak halkán csengetve törték el az ezüst cigarettatárca sima lapján. Szegénykék!

Az akácok fürtös angyalfejecskéket ringattak.

És most megláttam Őt, akit kerestem. Aki nem jár a korzón és utálja a könnyelmű költőket. Kócos, szőke haját hanyagul simította hátra. Mély, barna szemével a füveket csábítgatta. — Ime, a titkok titka! Gondoltam, — sárga virágokat keres és gyönyörködtem Benne.

Csókcsipkés szellő ölelgette a szűz levelecskét. Megcsókolta a szellő az aranyos haját is. Ekkor ijedten nézett hátra, de elmasalyodott. Mögötte lépdelt, a füveket kémelve, a gazella-termetű férfi.

Gondoltam. Ez is sárga virágokat keres az én őszinte bánatomra..

Alkonyodott. Az erdő bársonyos szempillája lecsukódott. — Oh, de édes vagy, langyos, hűvös levegő! Mint az illatos cukor — úgy olvadsz el keserű szánkban. Ezt gondoltam, mikor megáhlak előttem. Ő és a gazella.

— Nem látott kérem itt egy cigaretta tárcát, ezüstöt?

— Hogyne, hogyne! Feleltem zavartan. Éppen abból fujom én most a füstöt.

...Csapni való sors a költők sorsa. Talán még a költeményeiknél is csapnivalóbb!

Elvitték egyszerre az álmod is, meg a tárcát is.

Megváltoztatták a liliomról való gyönyörű hitemet.

Pirosak a liliomok!

S kifosztotak teljesen.

Oh, mert a tárca testvérek között is többet ért szeszorta egy hírnapi tárcánál.

Sokáig álltac még ott szédülten. A Hold a Simonyi ut felé ballagott, ezüstpikkelyes, divatos köpenyében, csillagkiséretével. Habfehér cipője alatt porzottak a debreceni felhők. Furcsán zizegtek a levelek.

Mellettem jobbról sóhajtozva emelgették letiprott fejüket a sárga virágok. Hogy fájhatott alattuk a füvecskék fiatal dereka!?

...Itt volt a tárca és itt csókolóztak ők! Selyempillája lecsukódott és sirt a sárga virág.

Ő nem jár a korzón és utálja a könnyelmű fiukat és olyan furesák, olyan furesák a nők! S az élet szép — de csunya!

Babiczky Béla.

Pénz- és szivartárcák, női táskák, bőrből és selyemből. Jelvények Bördisz-
művek **Dávidházy Kálmán** könyvkötésze és dobozgyártója
r. t.-nál, Debrecen, Fűvészkert-u 9.

Ének a szivemről.

A poros uton éjjel-nappal,
Poroszkált búsan a szekér...
Csordultig rakva vágy-arannyal.

A bús kocsis, a kincsek öre,
Egykedvűn verte két lovát:
Gyi Ének, Bánat! Gyi, előre!

Tarisznyájában napok óta
Nem volt szalonna, meg kenyér...
— Az ember sok mindent megér.

S arany-terhét itt-ott elváltván,
Egyszer ám osztogani kezdte,
S az emberek a városokban,
Meg is fizették nagy nevetve.

...S kacagva kinn a nagy ligetbe,
A vad szél éjjelente zúgva,
Szemébe vágta nagy-sziszegve:

Bolond kocsis! Hogy számolsz egyszer?

Gazdag gazdádna, aki küldött...
Hogy számolsz egyszer majl, Te
Ember?!

Kinek mi gondja rá, barátom!
(Dacos szívére verve mondta.)
Hidd el pajtás, még meg se bánom.

Elszámolok majl, hidd el, híven,
— Ugy sem soká zörög szegény
már:

A bús szekér — kifosztott szivem.

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugy-
szintén **Fáyarokréim és Fáy-
szappan** békebeli minőség-
ben, valamint **Hajdusági
bajuszpedrő** fehér, barna
és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárában
(Színház mellett)

— Egyszer, ha üt az örök óra,
Mégállok a nagy Ur előtt...
Bünbánóan, meg lehajolva.

És, ha igazság van az Égben,
Aminthogy nincsen itt a földön...
— Egyek leszünk a Békességben,
Én és az Isten, mindörökkön.

A poros uton éjjel-nappal
Poroszkált búsan a szekér...
Csordultig rakva vágy-arannyal.

Babiczky Béla.

Színházi pletykálokodás

V. Zágon (este a vendéglőben találkozik a kritikussal): Ejnye, de örülök, hogy ma nincsen dolgom a színpadon.

Kritikus: De még a közönség is örül.

Késő bánat.

— Ugy-e bár már nem ismer?
— Nem én.

— Ezt gondoltam. Én vagyok az a szerencsétlen ember, a ki ezelőtt öt évvel leányát megszöktette. — Vegye vissza uram s mindent megbocsátok!

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közölték az vállalkozó a felelősséget, aki elolvassa. :-

▽▽▽▽

Mondja, kedves Fülöp István ur, a Vásáry pártirodából, valóban tetszik magának az az udvarbéli barna kis lány? Kérdezi, akinek szintén tetszik.

Mondja, kedves marhahus, — mikor fejezi már be a magasugrási gyakorlatokat? Kérdezi egy nagygazda.

Mondja, kedves özvegy asszony, a Bethlen utcából, igaz, hogy magának piros pettyes ruhácskája van?

Mondja, kedves Abuczki Mihály, igaz, hogy maga azért megy Amerikába, mert nem kap Szoboszlón szép leányt?

Mondja, kedves Katona András, igaz, hogy maga kész őszig piros rózsát hord? Kérdezi, aki fehérét tűzne.

Mondja, kedves Kosa Mihály ur, a Boldog kertből, sová vitte azt a lábast kedden reggel? Kérdezi, aki látta.

Mondja, kedves Löfkovits Sándor ur, a Gambrinusból, — milyen „üzleti“ ügyek azok, amiket Miskolcra szokott telefonálni a Király áruházba? Kérdezi egy ismerős gesztenyebarna kis leány.

Mondja, kedves Vértessi ur, a Munkás Otthon főrendezője, — igaz, hogy maga még soha sem kapott lámpalázt? Kérdezi egy kezdőszínész.

Mondja, édes Papp János, cipész segéd ur, Kisvárdáról, miért jár az utcán olyan büszkén? Kérdezi, aki nem büszke.

Mondja, kedves Steiner Antal ur, Büdszentmihályról, igaz az, hogy maga a szentmihályi leányok dédelgetett kedvence? — Kérdezi egy nánási kis lány.

Mondja, kedves nyolcadikos, Nánásról, kinek a kedvéért sétál fél 9-ig az utcán? Igaz, hogy a „debreceni tündért“ egész életében fogja gyászolni? Mennyibe került magának az a két üveg párfum, melyet egy „tündér“nek adott husvét alkalmával? Mikor fog már szerenádot adni annak a kis leánynak? Siessen, mert szörnyen várja s talán meg is hasad a szíve, ha nem siet.

Mondja, kedves H. István, — Püspökladányból, — igaz, hogy hegedülni tanul és elhuzta már a nótáját annak a kis leánynak? Kérdezi, aki szeretné tudni.

Mondja, kedves nagyon kurta szoknya, meddig akarják még megrövidíteni? Kérdezi egy kétségbe esett szövetgyáros.

Mondja, kedves Agárdi László tüzoltó ur, jól érezte magát, mikor felnyitak a zárt ajtók? Kérdezi, aki nem nyitotta volna fel.

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
::: készítek. ::: :::

Beliczay

kalapos, Piac-u 38.
a fő-posta mellett.

Gyónó könyvbe.

Ha majd altató dal mellett
Eszébe jutnak a bodog órák,
Gyónó-könyvét kezébe véve,
Emlékezni fog-e még ránk?

Jóbaráetai, ismerősei
Előtte lesznek csoportosulva
S-e kedves emlékek összeolvadva
Vigságot nyujt majd bánatában.

Vagy felejtve leszünk... mind?
Elenyésznek a könyvnek lapjai?
Altató dal mellett...
Szemeit törülve — mi feledve.

cs. je.

A valódi ok.

Hivatalfőnök: Az ön írása ma olyan elhányt: alighanem mulatságon volt az éjjel.

Irnok: Nem attól van az kérem, hanem a feleségem a körömre vert, mikor a zsebemben koterásztam egy kis pénz után.

Felreértések.

Egy káplár ballag az utcán, utána az ordinánc közember. A mint úgy félvhiatalosan ballagnak, meglát a közember egy fekete posztóval betakart lovat, mire megszólal:

— Ha ez a ló látná magát, káplár ur, megijedne magától.

— Miért? — kérdezi a káplár.

— Hát csak!

— No, de mégis!

— Hát mert káplár ur olyan csunya!

— De hát mért vagyok én csunya?

— sz' nem káplár ur csunya, hanem a ló egészen fekete, káplár ur.

Az előkelő világból.

Márta grófné: Ah chère cousine! Hát csak egyedül?...

Ilma báróné: Egyedül, néni, mert az apám automobil-baleset következtében kitörte a bal karját, a bátyám párbaj miatt most ül Szegeden, a férjem pedig Budapesten izzad és lesi, hogy mikor mondhatja ki a költségvetési törvényjavaslatra a honboldogító igent!

Megmondta.

— Anyukám, miér viselsz te ilyen nagy karimájú kalapot?

— Hogy ne érjen anyira a napsugár, fiacskám.

— Hát te félsz a napsugáról?

— Dehogy is félek, hanem le-sütne s olyan barna lennék, — mint egy cigány.

— Az nem baj, anyuka, hiszen az arcodat ugyis minden reggel pirosra csinálod!

— Meg tudsz-e bocsájtani és azért mégis szeretni — mondá a menyasszony, — ha bevallom azt, hogy a fogaim hamisak?....

— Hála Istennek! — kiáltá a vőlegény, parókáját lerántva, akkor én is lehűthetem a feje-met!

Levél.

Bocsássa meg, de ami történt, Arra már nincs más felelet... A levelemben mindent előadok, Teljesítse hát, ha lehet. A „Gloviczky“ kirakatában Egy szép szőke leány fényképe állt, S egy álmos délutánon, kérem Ön a kép előtt megállt. És addig nézte, nézte, nézte, Hogy a kép szépen megigézte. S mert vágya üzte és kergette, S epesztette csalfa szivét. Belépett az atelierbe S elkérte a fénykép címét. A többi pedig ment magától, Én nem vagyok, Édes — balek! Most mindent, mindent feledjünk el. — És feledjen el engemet!

Express levél és esti séták; Szerelmesen csókolta őt... S míg engem csalfán otthagzott, Karon vitte el azt a nőt... Kedves barátom, ezek után Mi elfeledtük a tavaszt... S mindent, kérem, küldjön vissza: Ami magánál ott maradt!

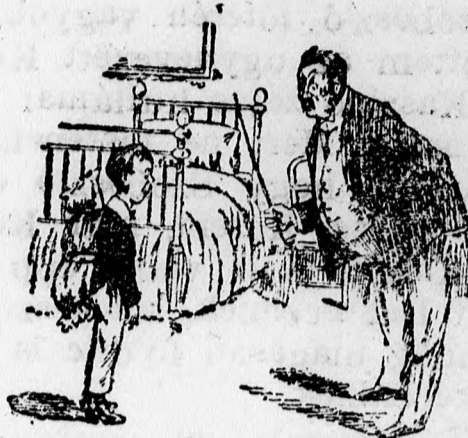
A fényképet... akkor adtam, hogy Megesókolta! — „mily szédület!“ S a levelet, amelyben irtam, Hogy „nem éhetek Nélküled!“ S a fésűm, ami talán most is Ott fekszik, ott a zongorán... S mit egyszer este odavittem, „A rózsaszínű pongyolám...“ S a papucsom, mely ott van, Édes, Az ágy alatt... emlékszik még? — Hogy elfeledtük mind a ketten, S csak álom volt ez, ugy-e, rég....

De higgye el, a sziv, a szivem! Az nem feledhet semmit el... Volt egyszer egy aranyos férfi, S egy összetört női kebel!...

Ifj. Radványi Sándor.

Legszébb kalapok,
divatos formákban és szívekben
Frank Edénél a megyeháza mellett

Iskolában.

Apa: Hát téged mi lelt? Hová tetted azt a kevés hajadat is. a mi volt?

Pisti: A fiuk az iskolában radir-gummival letörülték a fejemről!

Gyermekszáj.

— Mama, ugye, a te ruhaszámlád éppen olyan, mint a tegnapi ebéden a leves?

— Miért, fiacskám?

— Mert a papa mind a ket-tőre azt mondta, hogy borsos.

A természet csodái.

Franklin Benjámín egy viharos nyári napon fa alatt ült és a természet csodás erőiben gyönyörködött. Egyszerre csak villám csapott a fába és ez a közelről látott tünemény adta Franklinnak a vilámhárító föltalálásának gondolatát. Efféle dolog történt nemrégén Budapesten is. Egy dohányjövédéki igazgató pipázott a fa alatt és a dohánymizériákról ábrándozott. Egyszerre csak levél hullt le a fáról és pont az égő pipába esett bele. A dohányigazgató agyát villámként járta át egy fenséges idea és néhány nap mulva, — hulló falevél formájában — meg is jelent a dohánypótszer.

Az az átkozott politika.

Szoboszló főterén vagyok. Körülöttem az ugynevezett Köpködő Kaszinó zajos hullámai csapkodnak. Mert ne tessenek azt gondolni, hogy Szoboszló elmaradt város. Kérem, már Köpködő Kaszinója is van, épp úgy, mint Debrecennek, sőt a szoboszlói még magasan fölötte is áll a debreceninek.

Itt ugyanis 20 centiméterrel hegyesebbeket tudnak köpni, — mint Debrecenben. Tehát — mondom — a Köpködő Kaszinó kelcs közepén vagyok s mellettem két potrohos paraszt bácsi beszélget. Nagyon természetesen a politikáról. Arról folyik a vita, hogy melyik jelöltre is volna érdemesebb szavazni. Egyik az egyik jelöltet (a nevek nem fontosak), a másik a másikat üti — szóval. Érveket és ellenérveket hoznak fel. Az egyik bácsi nagy flegmatikusan botjával az előtte levő talajt piszkálja, ami bizony nem volt valami tiszta, sőt élénk színű bizonyítékát mutatta annak, hogy ott nem régen ló állt. A bácsi oda se néz, csak piszkál és döfköd botjával.

Hosszas vita után, úgy látszik, megegyeznek a képviselő személyét illetőleg és a botos bácsi nagyot ütve botjával az előtte levő kimondhatatlan csomóba, így szól: „Hát akkor ebbe' állapodunk meg, sógorom!” Ilyen az az átkozott politika. Mióta laz ember olyasmibe is beleüti az orrát, amibe nem kéne.

Sányi.

STANIOL

FEHÉR, GARANTÁLT, 120 ives és minden színben.
Eredeti gyári árak!
KUN IZIDOR Budapest, VI. Nagy János-utca 6. szám. Telefonhívó: 17-40.

HIREK.

Debrecenben nagy port vert vert fel, hogy locsolni fogják az utcákat.

Csütörtökön lesz a képviselőválasztás. Ekkor sok jelölt csütörtököt fog mondani.

Egyik budapesti lap nagyon érdekfeszítő mesét közöl, melynek a címe ez: „Husevő tisztviselők”.

Eddig a tönkrement emberek a villamos alá feküdtek, most az emberek tönkre mennek, ha villamoson járnak.

Kéjutazás. Schlachmetz Imánuel, cipőkrém-ügynököt egy nagyobbhirű fűszerüzletből ki-dobták.

Lengyel Zoltán visszalépett, mert amint a Kossuth utca sarkán haladt, egy kocsí robogott el éppen előtte.

Bár a képviselőválasztásoknál Debrecenben titkos szavazás lesz, mégis biztosan lehet tudni, hogy Vásáry István nem Milotayra fog szavazni.

Ekly József nagy súlyt kölcsönöz a Vásáry pártnak.

Magasugrás. A marhahus nem is olyan marha, mint sokan hiszik. Egy nap alatt 140-re ugrott.

Két dudás.

Vándorlegény: Megálljon furmányos uram! Nem venne föl a kocsijára?

Furmányos: Ha két dudás megfér egy csárdában, akkor üljön be a kocsiba ehhez a hizott disznóhoz.

Zug a fejem.

Zug a fejem, fülemben a
Cigány muzsikája,
Ölemben ült az éjszaka
Legszébbik leánya.
Mámor szállt rám s hirtelenül
Elmulott a bánat
S elfeledtem a hűtelen,
Csalta, szép babinát.

Most már nem fáj, mi nagyon fáj,
Már nem fáj a lelkem,
Ugy érzem a tobzódásban
S borban vigaszt leltem.
Borba, csókba, ölelésbe
Temetem a multat
S iszom, míg a beteg lelkem
Mámorba nem fulad.

De ha vége bornak, csóknak
S ha elszáll a mámor,
Eszembe jut egy kis hajlók,
Messze, messze, távol.
Eszembe jut hűtlen rózsám,
Ki elhagyott könnyen
S fejemet kezembe hajtva
Késordul a könnyem.

Harsányi László.

Olcsó könyvek:

Elbeszélések. Ára 20 korona.
Május. Elbeszélések 20 korona.
Degre Alajos élete
és irodalmi működése, ára . . . . 20 korona.

Kapható lapunk kiadóhivatalában.
Kossuth-utca 3. szám alatt.

Fogápolásra Diana-fogkrém

szolgál.

Kapható mindenütt!

Gyártja a Diana Kereskedelmi r-t.
Budapest, V., Nádor-utca 30.

Hogy lehet az...

Petőfi után rekonstruálta: **T. Zs.**

Hogy lehet az, hogy Maizner ur
Mindent megehet?
Vese-velőt, velő-tojást,
Amit csak szeret.

És mégis a költeményit
Meg nem eheti,
Pedig milyen rettenetes
Nagyon szereti.

A régi világból.

Adatgyűjtés végett meglátogatta a nagyobb amerikai magyar telepeket a mashingtoni osztrák-magyar nagykövetségnek egyik főtisztviselője.

Meglátogatta az iskolákat, a templomokat és papokat. A többek között összekerült egy nagyobb telepen a ref. lelkésszel. Beszélgetésre került a dolog, — csak hogy a tiszteletes nem tudott németül, a közös főtiszt pedig — mint rendesen — nem tudott magyarul. Tolmácsolni kellett tehát a diskurzust.

A tisztviselő azzal kezdte beszédét, hogy a tiszteletes ur nem beszél németül?

— Már hogy beszélnek, ké-

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZÁM ALATT.

Avárosházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

rem — tört ki a tiszteletes urból az őszinteség — mikor az iskolában a német professzorom is mindig azt hajtogatta, hogy huncut a német.

Nem hazudott.

Egy francia város szállójában a következő hirdetés volt kifüggesztve: Itt angolul, spanyolul, németül és olaszul beszélnek. Egy amerikai vendég francia nyelven a tolmács után tudakozódott.

— Tolmács nincsen — felelé a szállodás.

— Hiszen — mondá az ame-

rikai vendég — ön azt hirdeti, hogy itt mindezek a nyelveken beszélnek!

— Igen, a — vendégek:

„Meteor” mozi.
Bocskai-tér 10.

1922. június 4-én, vasárnap:

Cirkusz King.

amerikai világsláger IV. részben 36 felv-ban

Eddi Palóval

az akrobaták királyával a főszerepben.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 ór k. r. — J gyelövétel d. e. 10 órakor —

Furcsa feltétel.

— Aggyik kedves komám uram egy esernyőt, mert rettenetes mód esik az eső.

— Sívesen, ídes egy komám, csak ótán valahogy meg ne áztassa, mert egísszen uj...

Kinek mi a nótája.

Radeczky Lasi:

Az ég alatt, a föld színén,
Nincsen olyan árva, mint én.

Pápai Jóska:

Bárcsak engem valaki, valaki,
Szőlőhegyre csalna ki, csalna ki.

Harcos Gyuri:

Be' sok bort ittam az este...
Ragyogó csillagom, galambom!

Hj. Szabó István:

Bánom, hogy utánad jártam,
Tudod, meenyit áztam-fáztam.

Vágó Jancsi:

Elveszett a konyha-lakat,
Jaj, de szép szeretóm akadt.

Lévay Zoli:

Nem ütnek biz' engem agyon!
Sárgarigó, roz'naringom, galambom.

Szabó Sanyi:

Nem anyától lettél,
Rózsafán termettél.

Orosz Jóska:

Nehéz, nehéz az én szívem,
Mert rajta csügg a szerelem.

Kun Gyula:

Sárga lábas, kis katlan,
Hej, de igen mosatlan....

„Fehér nyusziha.”

Paplan-varrodámha

uj fehér vatta érkezett.
Sején, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetőek. Pehely
és gyapju paplanokat ké-
szítek. Alakítok, frissítek.

Ócska vattát, paplanokat veszek.

DEBRECENI LAJOS Hosszút-utca 11. sz.

Verkiinek nézte.

A vegyes énekkar tartotta a próbáját; már mindannyian ott voltak az énekteremben, csak a karmester váratott magára.

Legtürelmetlenebb volt az énekkar szolgája, miután ott-hon, a csizmadia műhelyben posta-munkája volt. Kérte az urakat, hogy csak bátran kezdjenek hozzá, a karmester helyett majd „korigál” ő.

— Ért maga hozzá, János mester? — kérdi egy ur.

— Oh, nagyon! — felel János nagy magabiztában.

— Hát akkor hölgyeim, uraim! kezdhetjük — szól az egyik tag, ki felfogta a tréfát. János pedig már ez alatt vizsgálta, tapogatta, körülnézte hatszor a filharmoniumot.

— Gyorsan! kezdjük kérem,

— biztatja egyik kedélyes kis-asszony a beugrott mestert — de mondja csak, János mester, mit keres maga olyan kétségbeesetten? Kezdje már, kérem.

— Kezdeném én kisasszonykám, csókolom a kezeit, de nem találok a hajtóját.

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen asszony: b. b. címe:
Szeged, Boldogasszony sugárút,
22. szám. Irjon!

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha szabásága angolgyapjuszövetek iskolai és egyenruházati sapkákraktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

Olga: Nos, hogy vagy megelégedve az új szobaleánnyal?

Etel: Kitünően; alig két napja még, hogy itt van és már pompásan üli meg a biciklimet!